నేతి నేతి వాదం

ఓియర్ వెంకటేశం, హియర్ కమ్స్ గిరీశం.

ఫియర్ హిం నలేశం, మియర్ దిస్సె వేషం.

యవరూ, నువ్వేనా వెంకటేశం! రక్షించావు. ముందా నట్టింటి తలుపు జార్లావేసిరా ఎవరేనా చూడగల్రు. వచ్చేటపుడు నా ధోవతి, మీ నాన తాటాకుపెట్లోంచి యజ్ఞోపవీతం ఒహటీ పట్టుకురా చెప్తా.....

....మరేమీలేదు. సింహద్వారం వదలి యిలా దొడ్డిదోవన ఈ వేషంలో జొరబడేసరికి మీవాళ్ళు యవరైనా చూసి యవడో దొంగాడు జొరబడ్డాడని పొరబడ్డారా ఒళ్ళు మళ్ళీ హూనం అవుతుందని, నాయొక్క మెసేజిని మంత్రబద్ధంచేసి జపిస్తూ వచ్చాను. ఏ యాయవారబ్రాహ్మ ణేతరుడో అనుకోబోరా అని.

మళ్ళీ హూనవేవిటి ఒహమాటయిందా అంటావా. నువ్వా అలా ఇగ్నొరెంట్‌గా మాటాడితే యలాగోయ్. ఔగాని ఆ గొబ్బుర్నాని యిలా యీ వీపుమీద కాస్త పట్టించు. నొక్కి రాయకు. బులబులాగ్గా, మన సినిమా వాళ్ళు సంఘసంస్కరణ చేసినంత బులబులాగ్గా రాయాలస్మీ....

ఆ....యేవీలేదోయ్. కాస్త డిఫరెన్సాపొపీనియన్ ఏర్పడింది. అంతలోనే వాళ్ళు వాళ్ళతప్పు తెలుసుకుని నాలిక్కరిచేసుకుని కాళ్ళాచేతులా బ్రతివిలాడారు....ఏవన్నావూ,

విరగ్గొట్టవొచ్చారనా, యవరంటా ఆమాటన్న అయోగ్యుడు. మీమావ కరటకశాస్తుర్లే అయితే అతగాడి కెవరు జెప్పారో నాకు తెలుసు. ఆ మధురవాణి కూసుంటుంది. దానికి సరసవంటే మహచెడ్డ యిది. లేనివి ఊహించి ఉన్నట్టుగా చెప్పడం దాని ప్రజ్ఞ.

నీ దగ్గిర దాపరిక వేవుంది. ఆత్మస్తుతి చేసుకుంటున్నారు మాస్టరు గారని నువ్వనుకున్నాసరే చెప్పేస్తాను విను. చెప్పనిపాపం నాకేల. అదిగో ఆ బైస్కోపువాళ్ళు ఏడిశారుగా ఊరిచివర--అవుడ్డోరు షూటింగు చెయ్యడానికొచ్చార్ట. తీరా దిగేసరికి, గిరీశంగా రీశాయలే ఉన్నాడుస్మీ. ఒళ్ళు దగ్గరపెట్టుకు పన్చెయి, లేకపోతే ఏకేస్తాడని యవరో ఆ డైరెక్టరుగాడి చెవులో ఊదార్ట.

హమ్మయ్య వార్ని దర్శించకపోతే యలా అని యిదయ్యాట్ట. అనక మళ్ళీ నేను కోప్పడతానేమోనని కాకిచేతే కొరంపించాడు. పొద్దున్న చూళ్ళే?--చుట్టాలొస్తారా గెంతెయ్యి అని నేననేసరికి పందిరిమీద కాకి చెంగున గెంతేసి కావుమని అరిచిందీ? చుట్టాలెవరనుకున్నావుటా.

సరే తీరా ఆ షూటింగు చూడబోయేసరికి, తవరు డైరెక్షను చెయ్యకపోతే మానె, వేషమైనా కట్టాలని అక్కడి జనభా అంతా కాళ్ళా వేళ్ళాపడి యిదయ్యారు. మీ ముచ్చటేల కాదనాలని మేకప్ అయి కెమేరా యెదుట నిలబడేసరికి సినీజనమంతా డంగయిపోయారంటే నమ్ము.

మనవేసింది విలేజి రౌడీరోలులే, హీరోయిన్ని బలాత్కరించబోతాడు. అందులో హీరో అడ్డుపడి తన్ని--నన్నంటే నా వేషాన్నిలే--ఆ చిన్నదాన్ని కాపాడతాట్ట.

తీరా నేను వేషంకట్టి రెండెక్స్‌ప్రషన్‌లు అలా అలా విసిరేసరికి కథ అడ్డం తిరిగిపోయింది....ఇంకాసిని వేన్నీళ్ళందుకో బాబూ.

యేవుందిటా, ఆ హీరోగాడిగుండె బేజారైపోయి, నేను వీరిపక్కన నటించలేను, వీడు నటరాక్షసుడు బాబోయ్, నన్నూ నా సీన్లనీ మింగేస్తాడని ఒహటే గోల.

ఆవంకా ఆ హీరోయిను నన్ను చూడగానే, పెరుగన్నందగ్గిర మీ మావలా మొహవింత జేసుకుని కథ మార్చాలంది.

తనని నేను బలాత్కరిస్తున్నపుడు అడ్డుపడ్డ హీరో ఓడిపోవాలని అనక నేనే తనని రాక్షసవివాహమాడాలనీ పట్టు పట్టింది. అంటే విలనే హీరో అయిపోవడమన్నమాట.

ఏమిజేతువు(దైవమా అని వాళ్ళు దిగాలు పడిపోయారు. నేను ధైర్యంజెప్పి, ఆ పిల్లనొప్పించి షూటింగు జరిపించాను.

యాక్టింగులోనే చిక్కొచ్చిందన్నమాట. బలాత్కారపు సీనులో నేను ఆ హీరోయినుమీద ఇమోషన్‌కొద్దీ కాస్త ధాటిగా నటించేసరికి--యవడో ప్రొడ్యూసరు బ్రదరిల్లాట--వాడు ఫైరయిపోయి వాట్ ఇంత నాచురాల్టీ అక్కర్లేదన్నాడు.

నాకా నువ్వు పాఠాల్చెప్పేదని, నేను మరింత దీనిగా నటించే సరికి వాడు డంగైపోయాడు.

అంత గొప్పగా నటించిన ఆ నా చెయ్యి తనక్కావాలని ఆటో(గాపు వేయించి చక్కాపోతానని వాళ్ళ ఆఫీసులో నా స్మారక చిహ్నంగా అట్టిపెట్టుకుంటానని మారాముడిపెట్టాడు.

చెయ్యేల, నేనేవస్తానన్నా విన్నాడు గాడు. వాడిలాగే మరికొందరు కూడా ప్రేమకొద్దీ సొంతానిక్కావాలని ఈ చెయ్యోహరూ, ఆ చెయ్యోహరూ, ఈ కాలొహరూ, ఆ కాలొహరూ, ముక్కొహరూ, చెవులొహరూ లాక్కోబోయారు. శిబిచక్రవర్తి నోమారు తల్చుకొని సరే, తీసుకు పొండందామను కున్నాగాని నా శాల్తీకోసం నువ్వూ, ముఖ్యంగా మీ సిష్టరూ బెంగట్టు కిదౌతారని--

యూ ఇడియట్, నవ్వుతున్నావా? నువ్వూ లోకంతో పాటవుతావనుకోలేదు. జరిగింది కొట్లాటయితే వాళ్ళు మళ్ళీ నామాట వింటారా చెప్పు. మరి విన్నారు. తెలుసా?

ఆఫీసు అవుతూనే షూటింగాపేసి లెక్చరిమ్మన్నారు. ఏకబిగిని ఘంటన్నర లెక్చరు దంచేసరికి డంగైపోయారు రెండోమారు-

హౌగా! ఇంకానయం యీ శాల్తీ మర విప్పేసి స్వార్థబుద్ధితో ఏ ముక్క కా ముక్క పట్టుకుపోయి దాచుకుంటే యీలాటి లెక్చర్లు పోగొట్టుకునేవాళ్లంగదా అని కువిఁలి కువిఁలి యేడిచారు.

హారా మన ఆంధ్రుల వింతగొప్ప వాళ్ళువా! గిరీశంగారు అరిటిపండొలిచినట్టు చెప్పేదాకా యీవైనం కనుక్కోలేకపోతివే అని నొచ్చుకున్నారు. వారన్నట్టు మనం బహు దొడ్డవాళ్ళమని గర్వపడ్డారు. లాల్చీలున్నవాళ్ళు వినా తతిమాయావన్మందీ కాలరెత్తుకున్నారు.

కాదుటోయ్ మరి. తిట్టుకున్నప్పుడు తిట్టుకున్నా మన గొప్పతనం కూడా మనం చెప్పుకోవద్దుటోయ్. పబ్లిసిటీ ఈజ్ ది లైఫాపిట్ అన్నాడు సీవఁదొర. కాపోతే మనదేశం, సంస్కృతిని సాంప్రదాయాన్ని ఇంత గొప్పగా అర్థంచేసుకుని ఇలా నష్టపోతూ సినిమాలు తీసినవాడెవడోయ్ తెలుగువాడు కాక. సత్యాన్వేషణను మన పూర్వులు యెలా సాగించారు? అదంతా ఫిలాసఫీ అనుకో.

పెద్దలేవన్నారు? అబ్బీ. ఈసత్యం అనేది ఓపట్టాన కొరుకుడు పడదురా....పట్టుకు దొరకదురా. పెతీది సత్యంలాగే అవుపిస్తుందిరా. తీరా దగ్గిర్సా వెళ్ళి చూశాక అనుభమైనాక యిది కాదురా సత్యం అనిపిస్తుందిరా, అది ఎండమావిలా పరిగెత్తిస్తుందిరా.

కావున మనవున్ను అలాగే వెళ్ళి నేతి నేతి అనుకుంటూ--నేతి అనగానే చేగోడీలు జ్ఞాపకం చేసుగోకు సుమీ--న యితి అనగా ఇది కాదు అని తాత్పర్యం. ఇదికాదు ఇదికాదు అనుకుంటూ పోతే అయినదేదో తెలీకపోయినా కానివన్నీ బోధపడతాయి గద. ఇవుడు నిన్ను మీనాన్న అర్ధాంతరంగా వచ్చిపడి అబ్బిగా పదమూడు పద్దానుగు లెంతరా అంటాడు. అరవైమూడు అంటావు నువ్వు అలవాటుచొప్పున. కాదు అని గూబ కదలేస్తాడు నాన్న. డెబ్బయి తొమ్మిది అంటావు. రెండోగూబ కదులుతుంది.

తొంభై నాలుగు కామోసు అంటావు. కాదు అంటూనే నీ చెవి మారువేషం వేసుకోబోతుంది, నూట యాభై ఆరా? అంటావు. కాదు. ఇలాపోగా పోగా పదమూడు పద్దానుగులెంతో చివరికి నీకు తెలీకపోయినా కానివేవో కంఠతా వస్తాయి గదా.

అలాగే విడో మారియేజెస్ తీసుకో. ఒక బ్యూటిఫుల్ యంగ్‌విడో బుచ్చమ్మకి-ఐ మీన్ ఆమె విడో కాక ముందు ముక్కుపచ్చలారని పసిపిల్లగా వుండగా మీ ఫాదరు ఒక ఓల్డ్‌ఫెలోకి కట్టబెట్టేస్తాడు. కాని నిజంగా అది బుచ్చమ్మకు తగునా. యంతమాత్రం తగదు. అందువల్ల తక్షణం దేవుడేం చేస్తాడు. ఇది కాదు అంటాడు. అని ఆ బొట్టు

చెరిపేస్తాడు. అలా కాకముందరే ఇదేమిటయ్యా గిరీశంవంటి జెమ్‌ని ఇచ్చి పెళ్ళిచెయ్యవయ్యా అంటే మీనాన్న వినడు గదా--దేవుడే దిగొచ్చినా లాభం లేదు గదా అంచేత ఆయనా ఆబోరు దక్కించుకోడానికని ఆ పైగానే ఉండి పదమూడు పద్ధానుగులకి నువుచెప్పే జవాబులన్నీ మీ నాన్న కాదు కాదన్నట్టే ఆ పెదనాన్నా మీ నాన్న పనుల్ని కాదంటూ ఉంటాడు. నువ్వేనా చూడు పదమూడవ యక్కంగూర్చి మరోసారి మీ నాన్న అడిగినపుడు ఇన్ని జవాబులు చెప్పవు. అపుడు సొంటిపిక్కల, తొడపాశాల, మొట్టికాయల సంఖ్య తగ్గుతుంది. అవునా సుఖపడతావు....అదే రహస్యం.

బాబూ మన తెలుగు సినిమావారు మహా గొప్ప వేదాంతులు అవడానికిదే ప్రబలసాక్ష్యం. ఈ నేతివాదం పట్టుగుని, ఒక్కొక్క సినిమా తీసి దెబ్బతిన్నప్పుడల్లా ఇది కాదు అని చెంపలేసుకుంటారు. వాళ్ళేకాక మరొకడు కూడా ఆ పొరపాటు చేయడు.

ఈ విధముగా 'హౌ నాట్ టు మే కే ఫిల్మ్' - అనగా ఒక సినిమాను ఏ విధముగా తీయరాదు, హౌ నాట్టు రైట్, యాక్టు. ఎట్లు వ్రాయరాదు, నటించరాదు అన్న ప్రశ్నలకు జవాబులుగా ఒక్కొక్క చిత్రం ఒక్కొక్క క్లాసిక్కుగా ఉద్గ్రంధంగా తీసేస్తున్నారు మనవారు. ఇంత అపారమైన అపురూపమైన గ్రంధసంపద వేదాల తరువాత మనకొచ్చిందేవిటి?

నేతినేతి అంటూ మనవాళ్ళు ఇన్ని మహత్తర సినిమాలు లక్షల ఖర్చుతో హైరాణతో లాగి అవతల పారేస్తూంటే, ఈ నేతి సినిమాల్ని పట్టుకుని, "మనవంతా నూనె సరుకోయ్" అన్న చెవలాయ యవడంట.